

1302**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KULTURY¹⁾**

z dnia 10 maja 2004 r.

w sprawie rzeczoznawców Ministra Kultury w zakresie opieki nad zabytkami

Na podstawie art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 162, poz. 1568 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uprawnienia rzeczoznawcy są nadawane przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, zwanego dalej „ministrem”, w następujących dziedzinach:

- 1) archeologia;
- 2) architektura i budownictwo;
- 3) urbanistyka;
- 4) krajobraz kulturowy;
- 5) malarstwo;
- 6) grafika;
- 7) rzeźba, detal architektoniczny i powierzchnie architektoniczne;
- 8) rzemiosło artystyczne i sztuka użytkowa;
- 9) instrumenty muzyczne;
- 10) materiały biblioteczne i archiwalne;
- 11) zabytki techniki;
- 12) parki, ogrody i cmentarze;
- 13) zabezpieczenie techniczne zabytków;
- 14) ocena i wycena zabytków ruchomych.

§ 2. 1. Kandydat na rzeczoznawcę powinien:

- 1) korzystać z pełni praw cywilnych i obywatelskich;
- 2) posiadać co najmniej 10-letnią praktykę w wykonywaniu zadań w określonej dziedzinie opieki nad zabytkami;
- 3) posiadać wysoki poziom wiedzy w określonej dziedzinie opieki nad zabytkami;
- 4) dawać rękojmię należytego wykonywania obowiązków rzeczoznawcy.

2. Spełnianie przez kandydata wymagań określonych w ust. 1 pkt 1 i 2 powinno być potwierdzone odpowiednimi dokumentami.

§ 3. 1. Wniosek o nadanie uprawnień rzeczoznawcy, składany przez kandydata na rzeczoznawcę do ministra, za pośrednictwem Generalnego Konserwatora Zabytków, powinien zawierać:

- 1) imię, nazwisko;
- 2) datę i miejsce urodzenia;
- 3) miejsce zamieszkania;
- 4) adres do korespondencji;
- 5) informację o wykształceniu;
- 6) opis praktyki zawodowej;
- 7) wskazanie miejsca pracy;
- 8) wskazanie ważniejszych publikacji w zakresie opieki nad zabytkami;
- 9) wskazanie dziedziny i specjalizacji, w których kandydat ubiega się o nadanie uprawnień rzeczoznawcy;
- 10) nazwę i adres stowarzyszenia, uczelni lub instytucji kultury rekomendującej kandydata.

2. Do wniosku kandydat dołącza pisemną rekomendację stowarzyszenia, uczelni lub instytucji kultury wyspecjalizowanych w opiece nad zabytkami.

3. Generalny Konserwator Zabytków przekazuje ministrowi wniosek, o którym mowa w ust. 1, wraz ze swoim stanowiskiem w sprawie.

§ 4. 1. Nadanie uprawnień rzeczoznawcy następuje z dniem wręczenia kandydatowi aktu nadania uprawnień rzeczoznawcy.

2. Osoba, której nadano uprawnienia rzeczoznawcy, przed objęciem funkcji składa wobec ministra przyrzeczenie według następującej roty: „Świadomy znaczenia moich słów i odpowiedzialności przed prawem przyrzekam uroczyście, że powierzone mi obowiązki rzeczoznawcy wykonywać będę z całą sumiennością i bezstronnością, działając dla dobra dziedzictwa kulturowego.”.

§ 5. Rzeczoznawca zachowuje nadane uprawnienia do końca roku kalendarzowego, w którym upłynął okres 3 lat od dnia nadania uprawnień.

¹⁾ Minister Kultury kieruje działem administracji rządowej — kultura i ochrona dziedzictwa narodowego, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 4 maja 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Kultury (Dz. U. Nr 106, poz. 1122).

§ 6. Minister cofa uprawnienia rzeczoznawcy:

- 1) na pisemny wniosek rzeczoznawcy;
- 2) jeżeli rzeczoznawca przestał spełniać wymagania do pełnienia tej funkcji albo gdy zostanie stwierdzone, że w chwili nadania uprawnień warunkom tym nie odpowiadał i nadal im nie odpowiada;
- 3) jeżeli rzeczoznawca nie wykonuje należycie obowiązków określonych w § 8 i 9.

§ 7. Rzeczoznawca jest uprawniony do:

- 1) wydawania ocen i opinii indywidualnie lub jako członek zespołu rzeczoznawców;
- 2) otrzymania wynagrodzenia z tytułu opracowanej w formie pisemnej oceny lub opinii, na podstawie umowy o dzieło zawartej ze zleceniodawcą;
- 3) uzyskania od właściciela lub posiadacza zabytku pomocy w dostępie do obiektu w zakresie umożliwiającym wydanie oceny lub opinii;
- 4) uzyskania dostępu do dokumentacji obiektu, zgromadzonej przez właściwe organy.

§ 8. Rzeczoznawca jest obowiązany do:

- 1) wydawania ocen i opinii na wniosek organów, o których mowa w art. 100 ust. 2 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami;
- 2) przygotowywania ocen i opinii w sposób obiektywny, według najlepszej wiedzy i z należytą starannością;
- 3) wykonywania czynności rzeczoznawcy wyłącznie w granicach dziedziny określonej w akcie powołania;
- 4) używania w zakresie swojego działania pieczęci z odciskiem tuszowym w kolorze zielonym o treści: „Rzeczoznawca Ministra Kultury”, zawierającej dziedzinę oraz imię i nazwisko rzeczoznawcy;
- 5) przekazania kopii oceny lub opinii Generalnemu Konserwatorowi Zabytków;
- 6) złożenia Generalnemu Konserwatorowi Zabytków pisemnego rocznego sprawozdania z działalności, w terminie do dnia 31 stycznia roku następnego;
- 7) niezwłocznego zawiadomienia Generalnego Konserwatora Zabytków o każdej zmianie swego adresu lub o zamierzonej przerwie w wykonywaniu czynności przez okres dłuższy niż 3 miesiące.

§ 9. 1. Rzeczoznawca odmawia wydania oceny lub opinii w sprawie:

- 1) w której jest stroną albo pozostaje z jedną ze stron w takim stosunku prawnym, że wynik sprawy może mieć wpływ na jego prawa lub obowiązki;

- 2) w której stroną jest jego małżonek, krewny, powinowaty do drugiego stopnia lub osoba związana z nim z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli;
- 3) w której był świadkiem lub biegłym albo był lub jest przedstawicielem jednej ze stron, albo w której przedstawicielem strony jest jedna z osób wymienionych w pkt 2;
- 4) w której brał udział w postępowaniu prowadzonym przez organ niższej instancji, zakończonym wydaniem decyzji;
- 5) z powodu której wszczęto przeciw niemu dochodzenie służbowe, postępowanie dyscyplinarne lub karne;
- 6) w której jedną ze stron jest osoba pozostająca wobec niego w stosunku nadrzędności służbowej.

2. Rzeczoznawca odmawia wydania oceny lub opinii w sprawie, także w przypadku istnienia okoliczności innych niż wymienione w ust. 1, które mogą wywołać wątpliwości co do jego bezstronności.

§ 10. Ocena lub opinia powinna zawierać:

- 1) imię, nazwisko i adres rzeczoznawcy;
- 2) datę sporządzenia oceny lub opinii;
- 3) określenie zleceniodawcy i opiniowanej sprawy;
- 4) rodzaj obiektu i miejsce jego położenia lub przechowywania;
- 5) wykaz i opis podjętych czynności;
- 6) treść oceny lub opinii wraz z podaniem wniosków końcowych;
- 7) pieczęć i podpis rzeczoznawcy.

§ 11. 1. Generalny Konserwator Zabytków:

- 1) prowadzi listę rzeczoznawców;
- 2) prowadzi dokumentację dotyczącą listy rzeczoznawców;
- 3) gromadzi i rejestruje kopie ocen i opinii oraz sprawozdania przesyłane przez rzeczoznawców;
- 4) dokonuje okresowej oceny pracy rzeczoznawców, którą przedstawia ministrowi.

2. Generalny Konserwator Zabytków udostępnia listę rzeczoznawców na wniosek zainteresowanych organów, o których mowa w art. 100 ust. 2 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.